

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.569 van 23 november 1999

A. 85.206/VIII-1425

In zake : **DELBROUCK** Raymond,
rue de Tongres 19
4390 Othée,

tegen :

**het "Office communautaire et
régional de la formation
professionnelle et de l'emploi",**
afgekort als "FOREM",

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Eric MARON, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het op 5 juli 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Raymond DELBROUCK de nietigverklaring vordert "van de beslissingen d.d. 25 mei 1999 van het beheerscomité van het FOREM houdende aanwijzing van de inspecteurs-generaal ad interim voor de territoriale afdelingen (West - Le Centre en Oost) en de afdeling Strategie, Organisatie en Ontwikkeling";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van die beslissingen vordert en vraagt dat een dwangsom van 100.000 frank wordt opgelegd voor de dagen dat Basilio NAPOLI, François PAPY, Maurice SEMER en

Robert NELLES de functie van inspecteur-generaal zouden uitoefenen en dat de verwerende partij wordt veroordeeld tot de terugbetaling van de kosten van de verdediging;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 5 november 1999, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 19 november 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RIGAUX, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. MARON, loco Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker is directeur bij het FOREM (rang A4).

2. Op 7 januari 1999 vaardigt de Waalse Regering een besluit uit waarin de formatie van het

vastbenoemd personeel van het Forem wordt vastgesteld en inzonderheid vier plaatsen van inspecteur-generaal (rang A3) worden ingesteld binnen de afdeling Strategie, Organisatie en Ontwikkeling en in de territoriale afdelingen Le Centre, Oost en West.

3. Tijdens zijn vergadering van 6 mei 1999 stelt de directieraad voor om de uitoefening van het hoger ambt van directeur-generaal middelen toe te vertrouwen aan Léon JUMELLE. Rekening houdend met dat voorstel en met de instelling van de betrekkingen van inspecteur-generaal in de drie territoriale afdelingen, stelt de directieraad diezelfde dag voor het hoger ambt van inspecteur-generaal toe te vertrouwen aan Basilio NAPOLI, wat de territoriale afdeling West betreft, aan François PAPY, wat de territoriale afdeling Le Centre betreft, aan Maurice SEMER, voor de territoriale afdeling Oost, en aan Robert NELLES, voor de afdeling Strategie, Organisatie en Ontwikkeling.

4. Op 25 mei 1999 beslist het beheerscomité de hogere ambten van inspecteur-generaal aan de voorgedragen ambtenaren toe te kennen. Dat zijn de bestreden beslissingen;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vier bestreden handelingen niet verknocht zijn, aangezien ze betrekking hebben op verschillende diensten en dat de middelen naargelang van de omstreden beslissing in kwestie anders moeten worden bekeken; dat zij daaruit afleidt dat alleen het eerste onderwerp van het beroep ontvankelijk is; dat zij van mening is dat aan de hand van de vordering tot schorsing niet kan worden nagegaan wat dit onderwerp is en dat zij verwijst naar de volgorde waarin die handelingen door het beheerscomité zijn gesteld, waaruit zij afleidt dat het beroep alleen ontvankelijk is wat de aanwijzing betreft van Robert

NELLES voor het hoger ambt van inspecteur-generaal bij de afdeling Strategie, Organisatie en Ontwikkeling;

Overwegende dat in casu de handelingen waarbij aan vier ambtenaren de uitoefening van het hoger ambt van inspecteur-generaal wordt toevertrouwd, het resultaat zijn van een enkele procedure, ook al zijn de oorzaken van de onderscheiden aanwijzingen verschillend; dat de middelen die verzoeker aanvoert grosso modo noch vanuit feitelijk oogpunt, noch vanuit juridisch oogpunt een apart onderzoek vergen; dat tussen die aanwijzingen een band van verknochtheid bestaat die groot genoeg is opdat ze in een en hetzelfde beroep bestreden kunnen worden; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij met recht opwerpt dat de Raad van State niet bevoegd is om de partij die in het ongelijk wordt gesteld te veroordelen tot het betalen van de honoraria van de advocaat van de andere partij; dat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is wat dat onderwerp betreft;

Overwegende dat verzoeker inzonderheid een middel, het eerste onderdeel van het derde middel van het verzoekschrift, aanvoert waarin hij het volgende stelt :

" Aangezien het besluit van 14 januari 1999 (waarbij de Waalse Regering de toekenning van hogere functies regelt) kennelijk onwettig is en bijgevolg geen toereikende rechtsgrond kan vormen voor de handelingen tot aanwijzing die op 25 mei 1999 zijn gesteld;

Aangezien het besluit van 14 januari 1999 in de eerste plaats is uitgevaardigd op grond van de dringende noodzakelijkheid teneinde de controle van de Raad van State te ontlopen;

En de dringende noodzakelijkheid behoort te worden gemotiveerd;

Terwijl de dringende noodzakelijkheid in casu kennelijk niet gemotiveerd is of alleszins niet afdoende gemotiveerd is;

Aangezien in het besluit immers wordt aangegeven dat zo spoedig mogelijk ambtenaren van niveau 2 aangewezen moeten worden voor de uitoefening van hogere functies in niveau 1;

Aangezien er op geen enkel ogenblik aangetoond wordt dat het Waals Gewest niet beschikt over een wervingsreserve voor niveau 1 die groot genoeg is, zodat het Gewest volgens een spoedprocedure ambtenaren van niveau 2 zou moeten aanwijzen";

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het middel betwist door te stellen dat verzoeker daarbij geen belang heeft, waarbij zij aanvoert dat indien het besluit van het Waals Gewest van 14 januari 1999 onwettig zou zijn, zij aan geen enkele van haar ambtenaren, en dus evenmin aan verzoeker, een hoger ambt zou kunnen verlenen;

Overwegende dat het middel dat ontleend is aan schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van openbare orde is, zodat het ambtshalve kan worden opgeworpen; dat daaruit volgt dat verzoeker het mag aanvoeren, zelfs als hij daarbij geen belang mocht hebben;

Overwegende dat de verwerende partij, wat de zaak zelf betreft, antwoordt dat de aanhef van het voormelde besluit van 14 januari 1999 een bijzondere motivering van de dringende noodzakelijkheid bevat, aangezien daarin staat "dat zo spoedig mogelijk ambtenaren van niveau 2 aangewezen moeten worden voor de uitoefening van hogere functies in niveau 1"; dat zij daarop laat volgen dat "toen het besluit uitgevaardigd werd, het immers noodzakelijk is gebleken met dringende spoed de mogelijkheid te scheppen om ambtenaren van niveau 2 aan te wijzen voor hogere functies van niveau 1, omdat er in niveau 1 te weinig ambtenaren waren ten opzichte van het aantal betrekkingen"; dat zij voorts aanvoert dat de onmogelijkheid om de omstreden hogere functies toe te kennen diametraal tegengesteld zou zijn

aan het belang van de dienst, aangezien die functies overeenkomen met vier betrekkingen van inspecteur-generaal die noodzakelijkerwijze uitgeoefend moeten worden, maar waarvan er een voor het ogenblik niet wordt uitgeoefend door de titularis ervan, terwijl voor de drie overige, die ingesteld zijn in de personeelsformatie die de Waalse Regering op 7 januari 1999 heeft vastgesteld, geen titularis kan worden aangewezen bij gebrek aan door het Waals Gewest georganiseerde examens;

Overwegende dat verzoeker zich vergist wat betreft de strekking van artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat aan de in deze bepaling vervatte verplichting tot bijzondere motivering immers reeds voldaan is zo de overheid in de aanhef van het door haar uitgevaardigde verordeningsbesluit aangeeft waarom zij het niet nodig acht de afdeling wetgeving om advies te verzoeken; dat die motivering relevant en afdoende moet zijn; dat uit het administratief dossier weliswaar niet mag blijken dat die motivering onjuist is, maar dat de juistheid ervan niet in de aanhef van het voormelde besluit hoeft te worden aangetoond;

Overwegende, ambtshalve, dat de motieven die in het voormelde besluit van 14 januari 1999 worden vermeld als reden waarom de afdeling wetgeving van de Raad van State niet om advies is verzocht tautologisch zijn; dat zulk een motivering volgens een vaste rechtspraak gelijk staat met een ontstentenis van motivering; dat bovendien, gesteld zelfs dat die motivering juist is wat betreft de regels op grond waarvan ambtenaren van niveau 2 hogere functies van niveau 1 kunnen uitoefenen, die motivering volstrekt irrelevant is wat betreft de uitoefening van een hogere functie van inspecteur-generaal; dat het beroep kennelijk gegrond is; dat er bijgevolg geen grond bestaat om over

de vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom uitspraak te doen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen d.d. 25 mei 1999 van het beheerscomité van het FOREM houdende aanwijzing van de inspecteurs-generaal ad interim voor de territoriale afdelingen West, Le Centre en Oost en voor de afdeling Strategie, Organisatie en Ontwikkeling.

Artikel 2.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over de vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op drieëntwintig november 1900 negenennegentig door :

De Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-cl. HONDERMARCQ.

J.-cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.